

Đề bài:

Tả con gà trống em thích nhất.

Bài 1

BÀI LÀM

Phương đông vừa ửng hồng, không gian vẫn còn mờ ảo bởi màn sương đêm còn giăng kín. Bỗng một tiếng gáy vang động xé tan màn sương sớm: “Ồ! ó! o!” làm cho mọi vật bừng tỉnh giấc. Đó là tiếng gáy của chú gà trống nhà em.

Bầy gà nhà em nhiều lắm, có đến vài chục con nhưng duy nhất chỉ có mình chú là khác giới. Chú được mẹ mua từ phiên chợ Mai tết năm ngoái. Hồi ấy, chú chỉ là một “cậu bé thiếu niên” mới ba tháng tuổi, còn rụt rè. Đến nay, chú đã là một thanh niên trưởng thành, oai phong. Chú được lai giữa giống gà nòi và gà tàu nên chú chọn lọc những đặc tính tốt nhất của hai giống gà. Bởi thế chú to khỏe như một “lực sĩ trên võ đài” và đẹp trai như một “siêu sao người mẫu”. Chú khoác trên mình bộ áo màu đỏ tía chen lặn màu vàng sậm. Cái đầu của chú được trang điểm bằng một cái mào hình bông hoa mào gà và đỏ chót như màu hoa phượng vĩ. Đôi mắt tròn to như hai hạt ngọc đưa qua đưa lại như muốn làm duyên với mấy cô mái tơ trong đàn. Cái mỏ nhọn màu mận chín, phía đầu chót khoằm xuống như mỏ vẹt rất lợi hại, vừa là phương tiện kiếm ăn vừa là vũ khí tự vệ. Hai cái chân to khỏe và cao như chú gà nòi chính hiệu được bao bọc bởi một lớp vảy sừng màu vàng nghệ, giống như bộ giáp chiến giúp chú đánh trả lại kẻ thù một cách hữu hiệu. Hai cái cựa nhọn hoắt chia ra như hai “mũi dao Thái”. Đây mới chính là thứ vũ khí tấn công của chú, khi cần thiết có thể đưa ra đòn đánh cuối cùng để dứt điểm đối phương. Đôi cánh của chú thì thật tuyệt, mỗi lần dang ra y hệt như cái quạt lông của vị quân sư Gia Cát Không Minh thời Tam quốc. Cái đuôi của chú đủ màu, vươn dài ra phía sau và cong lại hình cánh cung. Có những chiếc lông tam sắc đó, xanh, đen quấn lại như một nét hoa văn càng tôn. thêm vẻ “hào hoa, phong nhã” cho chú.

Trong đàn, chú là người có tầm lòng “độ lượng” nhất. Mỗi lần em vãi thức ăn ra sân, chú cũng chạy đến nhưng không thấy tranh giành với ai cả. Thậm chí có miếng

mỗi ngon chú cũng chia sẻ cho những cô mái tơ thường đi cùng với chú.

Em rất yêu quý chú gà trống này. Chú là chiếc đồng hồ báo thức chính xác nhất vào những buổi sớm đi làm của mọi người và đánh thức em dậy chuẩn bị để đến trường đúng thời gian vào lớp.

Bài 2

BÀI LÀM

Em có một người bạn thân thiết ở nhà. Đó là chú trống nòi mẹ cho em nuôi kể từ ngày chị em chú bắt đầu sống tự lập. Mới đó mà đã năm, sáu tuần trăng trôi qua.

Giờ đây, chú đã là một “thanh niên tráng kiện”. Tuần trước, mẹ em cân thử, cứ tưởng chú chỉ nặng độ ba kí là cùng. Ai ngờ chú lên đến ba kí sáu, vạm vỡ như một đồ vật ngoại hạng. Bạn bè cùng xóm đều phải kiêng nể trước thân hình hộ pháp của chú. Nhìn bộ mã, dáng đi, điệu đứng của chú, ai cũng tấm tắc khen là một “đấng hào hoa phong nhã”. Cái mào của chú mới tuyệt làm sao! Cái vương miện màu đỏ tươi như màu hoa phượng vĩ ấy như tôn chú lên cái địa vị chủ soái ở cái “xóm gà” đông đúc này. Cái mỏ của chú trông như hai mảnh thép hình vòng cung ộp lại dùng để kiếm ăn và tự vệ. Đôi mắt sáng tròn như hai hạt hồng ngọc lúc nào cũng lóng lánh.

Là một chú gà đã trưởng thành, toàn thân chú được bao bọc bằng một lớp lông màu vàng rực pha lẫn những chiếc lông màu đen xanh óng ánh như rắc hạt kim tuyến. Bao quanh cái cổ là một lớp lông mịn và mềm như nhung thẫm, làm cho da cổ vốn lúc nào cũng đỏ au càng thêm rắn rỏi. Đôi chân vừa to lại vừa cao được bao bọc bởi một lớp vảy sừng màu vàng sậm. Hai cái cựa chòi ra như hai mũi đinh mười, nhọn hoắt, một thứ vũ khí lợi hại giúp chú đánh bại mọi đối thủ trong xóm, nâng chú lên địa vị “thống soái”. Bộ lông đuôi của chú mới rực rỡ làm sao! Những chiếc lông ba màu vàng, đen, trắng pha lẫn, dài thướt, cong vút về sau, vừa tạo cho chú một dáng vẻ khỏe khoắn, cân đối, lại vừa tăng thêm vẻ bảnh trai của một “thanh niên” vừa mới lớn.

Sáng nào cũng vậy, khi tiếng chuông nhà thờ' ngân vang, em đã thấy chú đứng vắt vèo trên cành cây ôi cạnh hồi nhà, vỗ cánh phành phạch rồi cất giọng gáy vang bài ca muôn thuở: “0... ó... 0...” rộn khắp thôn xóm như đánh thức mọi người cùng dậy. Hát chán, chú lại đứng chờ' đợi... Mấy chị mái tơ nghe tiếng hát của chú vội chen nhau ùa

ra sân. Từ trên cành ổi cao, chú nhún mình, vỗ cánh, nhoáng một cái đã thấy chú đứng bên chị mái nâu mặt đỏ, lông mượt từ bao giờ. Có lẽ trong mười chị gà mái, chú thích nhất cô mái nâu này. Có thể là vì bạn cùng lứa với chú, với lại chị ta cũng thích kèm cặp với cu cậu. Mỗi lần chú kiếm được một miếng mồi ngon, bao giờ chú cũng tục tục... mỗi chị mái nâu cùng chén. Có lúc chú nhường hẳn cho chị mà không hề đắn đo do dự chút nào. Chú “ga lăng” như thế nên chị gà mái nào cũng thích được sóng đôi cùng chú.

Đối với bạn bè hàng xóm cùng “giới” với chú thì chú tỏ ra khắt khe, thậm chí nhiều lúc mắt “lịch sự” nữa. Mỗi lần chúng bạn láng giềng đi kè kè với bất kì một chị mái nào trong đàn là chú ta tỏ thái độ phản ứng ngay. Chú lặng lẽ tách khỏi đàn, áp sát đối phương. Khi dừng lại, chú vỗ cánh phành phạch làm bụi bay mù mịt, sau đó dướn cổ, cất cao giọng “đô trường” ca bản “0... ó... 0...” như thách thức, đe dọa. Các bạn láng giềng đã nhiều phen vì lòng tự trọng đã thử sức với chú. Biết mình không phải là đối thủ, thấy chú sắp sửa gây sự đã vội vàng “cac chạy xa bay”, vừa tăng tốc vừa ngoái đầu nhìn lại có vẻ hậm hực. Những lúc như vậy, chú có vẻ đắc thắng, tự hào, lững thững trở lại đàn với một dáng điệu tự đắc, kênh kiệu. Đối với người ngoài thì vậy đó, nhưng trong nhà hình như chú không hề hiếp đáp một ai, lúc nào cũng tỏ ra “độ lượng bao dung”.

Em quý chú trống nòi không chỉ chú là niềm tự hào, kiêu hãnh của em với chúng bạn cùng xóm mà còn là kết quả lao động đầu tiên của em trong suốt năm, sáu tháng nay. Ngoài ra, chú còn là chiếc đồng hồ báo thức chính xác, vui nhộn, sống động nhất mà các hãng đồng hồ Ra-đô, Gi-mi-cô hiện đại ngày nay chẳng bao giờ tạo ra được.